

Den japanske ambassadør håber inderligt, at det politiske og økonomiske samarbejde mellem EU og Japan løftes til nye højder under det danske formandskab. Det store mål er en frihandelsaftale mellem EU og Japan.

KRONIK DEN 25. NOVEMBER 2011

Danmark, Japan og EU

TOSHIO SANO
Japans
ambassadør
i Danmark

EU spiller helt naturligt en central rolle for Japan i bestræbelserne på at etablere sikkerhed, økonomisk stabilitet, vækst og udvikling i verden, mens Japan, som har fælles værdier med EU på områder som demokrati, retssikkerhed, ytringsfrihed og menneskerettigheder, er en af de vigtigste partnere for EU i Asien. En omfattende udbygning af forbindelsen mellem Japan og EU er kun blevet vigtigere med uvidelsen af EU og indgåelsen af Lissabon-traktaten i 2009.

På et topmøde mellem Japan og EU sidste år blev parterne enige om at nedsætte en såkaldt fælles "High Level Group" for at undersøge muligheden for at indgå en frihandelsaftale til fordel for begge parter. På endnu et topmøde i maj i år nåede man endvidere til enighed om at iværksætte en såkaldt "scoping exercise" for at komme egentlige forhandlinger et skridt nærmere.

At få gang i økonomien og få skabt vedvarende vækst er vejen frem for EU, som lider under en alvorlig gældskrise, og ligeledes for Japan, som er i gang med en genopretning efter jordskælvet tidligere år. Også i denne forbindelse er det vigtigt at starte forhandlinger om en frihandelsaftale så hurtigt som muligt.

Betydningen af en frihandelsaftale mellem Japan og EU er først og fremmest, at de økonomiske forbindelser styrkes til gensidig gavn for samhandel, investeringer, finanssektorer og virksomheder med det formål at trække væksten op i begge regioner. Japans og EU's samhandel beløb sig i 2010 til ca. 120 milliarder euro, og EU og Japan er henholdsvis hinandens tredjestørste og sjette største handelspartnere. Samtidig er Japan

den tredjestørste udenlandske investor i EU og EU den andenstørste udenlandske investor i Japan (2009). For øjeblikket er der ca. 3300 japanske virksomheder i EU, som bidrager med mere end 400.000 job. Desuden har Japan købt ca. 20 pct. af de obligationer, som den europæiske krisefond (EFSF) har udstedt under gældskrisen, og dermed bidraget til at stabilisere Europas finansier.

Endvidere bad EU-Kommissionen den selvstændige tænketank Copenhagen Economics i Danmark om at analysere de økonomiske effekter af en frihandelsaftale. Ifølge analysen, som er fra november 2009, forventes EU's eksport til Japan at øges med 23 pct. og Japans eksport til EU at øges med 30 pct. om året som følge af en gensidig afskaffelse af toldbarrierer. Hvis ikke-toldmæssige barrierer også afskaffes, forventes EU's eksport til Japan at øges med 50 pct. og Japans eksport til EU at øges med 32 pct. om året.

Herudover vil Danmark i særdeleshed blandt EU-landene få en fordel ud af en frihandelsaftale mellem Japan og EU. Danmark har et vedvarende overskud på handelsbalancen med Japan, som akkumuleret beløber sig til mere end 26,2 milliarder kr. over de seneste 10 år. På det seneste har der blandt EU-landene været stor fokus på de nye vækstmarkeder, hvorimod fokus på Japan er blevet synligt mindsket. Men når jeg efter at være kommet til Danmark for godt et år siden ser på de partnerskaber, som er blevet indgået mellem japanske og danske virksomheder, og de ideer, som opstår mellem Japan og Danmark, er det ikke blot få, men nærmere et væld af projekter, som involverer såvel det private erhvervsliv som kommuner og offentlige virksomheder. Og gensidige henvendelser og besøg er hyppige.

Så selv om det på overfladen ser ud, som om den totale mængde samhandel og investeringer mellem Japan og EU er nået, kan man alligevel sige, at der stadig ligger et

uudnyttet potentiale, hvis man kigger lidt under overfladen. Hvis dette potentiale kunne realiseres, ville det bidrage ikke blot til økonomisk udvikling men også til udvikling af velfærd, kultur, miljø m.m. At finde frem til dette potentiale og få det realiseret er vores opgave, mener jeg, og en frihandelsaftale er en af de rammer, som kan bidrage hertil.

Endelig vil en frihandelsaftale ikke blot styrke gensidig afhængighed og tillid, men må også forventes at bidrage til udviklingen af verdensomfattende politisk og økonomisk stabilitet og til løsning af globale udfordringer som klimaforandringer, miljø samt forbud mod spredning af atomvåben.

Oprindeligt har nogle EU-lande og industrier været skeptiske over for en frihandelsaftale med Japan. Bekymringer går på, at en stor import af billige japanske industrivarer kan føre til mindre industriproduktion i EU. Derudover frygter man fra EU's side, at Japan udlader sig på at ophæve ikke-toldmæssige barrierer for at udelukke europæiske virksomheder fra det japanske marked. Jeg vil gerne på det kraftigste tilbagevise dette.

For det første er der mange tydelige vidnesbyrd om, at en frihandelsaftale vil føre til gensidig økonomisk vækst. En frihandelsaftale mellem EU og Japan vil blive verdens mest omfattende økonomiske aftale og bør derfor anses ud fra et globalt og langsigtet perspektiv og ikke ud fra snæversynede industriinteresser. For det andet, har Japan allerede imødekommet nogle krav fra EU's side for at mindske bekymringerne. Konkret har Japan givet indrømmelser på de følgende fire områder:

- Sikkerhedsteknologi i biler
- Information om offentlige indkøb på engelsk
- Samordning af europæiske og japanske standarder for byggematerialer af træ
- Tilpasning af den japanske standard for medicinsk udstyr til ISO 13485, som gælder i EU.

Japan og EU nåede til enighed herom i december sidste år, hvilket tydeligt demonstrerer Japans oprigtige interesse i at indgå en frihandelsaftale med EU.

Endelig er denne politik ikke ændret under den nye japanske regering ledet af premierminister Yoshihiko Noda, men vedbliver at være Japans officielle politik. I sin første politiske tale til parlamentet den 28/10 understregede premierministeren således, at man er fast besluttet på at påbegynde forhandlingerne om en frihandelsaftale med EU snarest.

Japan bifalder EU's beslutning om fornyet fokus på bilaterale og regionale aftaler navnlig med strategiske partnere, som blev taget på mødet i det europæiske råd den 23. oktober i år.

Europas økonomi befinder sig aktuelt i en meget vanskelig situation, men her vil jeg gerne igen på det kraftigste argumentere for, at det vil være snæversynet at vælge protektionisme som en løsning på problemerne.

Vejen ud af krisen er snarere at få genskabt økonomisk vækst og få adgang til markeder i andre regioner og lande.

Ud over en langvarig økonomisk afmatning i Japan er der lang vej igen med genopbygning efter et voldsomt jordskælv og en efterfølgende tsunami den 11. marts i år. Den japanske regering håber dog, at katastrofeområderne, når de er genopbygget, kan danne forbilleder for fremtidige lokalsamfund. I den forbindelse er der mange gode projekter i Europa, som Japan kan hente inspiration fra, og der er stor efterspørgsel efter løsninger i Japan.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at princippet om fri handel, åbne markeder, fri bevægelse af mennesker, varer og tjenesteydelser er en grundsten i EU-samarbejdet og den europæiske filosofi.

Hvis man afviser at sætte sig til forhandlingsbordet, udviser man netop protektionisme, som EU selv har kritiseret.

EU står nu ved en historisk skillevej som følge af den økonomiske krise, og EU's filosofi, som hylder europæisk integration og skabelsen af et indre marked, bliver afprøvet nu.

Politiske beslutningstagere i EU og Japan bør ikke lade sig fange ind af trivielle spørgsmål, men i stedet tage kloge beslutninger. For det, vi skal i gang med, er at påbegynde rigtige forhandlinger snarest muligt og iværksætte en positiv diskussion.

Jeg nærer store forventninger til, at Danmark under EU-formandskabet i første halvdel af næste år fortsætter med at tage stærke, positive initiativer på EU's vegne, og jeg håber inderligt, at det politiske og økonomiske samarbejde mellem EU og Japan løftes til nye højder, samt at forbindelsen mellem Danmark og Japan styrkes yderligere, når det er lykkedes at afslutte forhandlinger om en frihandelsaftale med succes.

Willkommen willkommen, mine herskaber, grevskaber og klædeskaber, willkommen til professor Carsten Trimbini Hansens schtore schtore trylleshov. Højtærede herskaber, grevskaber, klædeskaber, videnskaber, ægteskaber og dvæleskaber – alle er velkomne. Tykke og tynde. Brede og flade. Rullemand, tullemænd og skaldemænd. Sprællemænd og julemænd. Landmænd og vandmænd. Fuld tilfredshed eller pengene er spildt.

Kom ind, kom ind, og oplev Carsten Trimbini Hansens trylle væk alle problemer. Han allerede har tryllet væk grimme boligområde, nu han også trylle væk alle personlige problem. Kom nærmere kom nærmere ...

Ole Sohn: Skulle vi ikke gå derind, Henrik, jeg trænger ørligt talt til en smule adspredelse. Lidt gøgl kan vel godt aflede de tunge tanker om fortiden.

Henrik Sass Larsen: Ja, ørligt talt. Med gøgl skal undgå fordrives, og vi kan jo ikke udelukke, at der falder en opbyggelig bemærkning eller to af.

Willkommen mine ærede grevskaber, kom nærmere, kom nærmere. Du der fister løgsovs på første række, kom nærmere, kom nærmere, hvad plager dig, at dit ferske ansigt synes så tungsindigt?

Ole Sohn: Fortiden forfølger mig. Det er noget med sorte penge fra Moskva, som jeg ørligt talt ikke kan huske en snus om, men det kan alle mulige andre tilsyneladende.

Kein Problem, nur Hexerei. Ordet sorte penge eksisterer ikke. Ord skaber virkelighed. Vi afskaffer udtrykket. Det hedder ørlige penge, og hokus pokus filhankat. Væk er problemet.

Ole Sohn: Forbløffende, jeg kan allere mærke, at det virker.

Og dig, du tungsindige spasmer, hvad plager dig. Kom nærmere, kom nærmere, udgyd dit underste og dit inderste for professor Hansen.

Sass Larsen: Det er noget med en sikkerhedsgodkendelse. Og nogle rockere. Og Politiets Efterretningstjeneste ...

Intet kan være enklere. Sikkerhedsgodkendelse tryller vi om til godkendelse, rockere tryller vi om til engle, og Politiets Efterretningstjeneste omdøber vi til ryglklappere. Men hvad har vi her? En tungsindig ung mand. Hvad plager dig, min kære unge ven?

Jeppe Kofod: Jo, jeg slås stadig med mit selvværd, efter at min gruppeformand skældte ud og kaldte det utilgiveligt, at jeg havde været i seng med en ung kvinde. Mit sexliv har ikke rigtigt fungeret siden, og et sexliv har man vel ret til.

Vil du komme ud af mit telt, du luskede hund. Jeg vil ikke høre den slags udtryk. De eksisterer ikke.

Nemo

